

ærede Konseilspræsident udtale sin store Tilfredshed med, at angaaende dette Spørgsmaal vare alle Danske enige, hvilken Udtalelse af Konseilspræsidenten vist blev hilst med Glæde fra alle Sider. De ærede Forespørgere have imidlertid ment, at der alligevel ikke var talt nok om denne Sag og have derfor villet rejse den paa ny. Jeg skal erkende Rigtigheden af flere af de Grunde, som den ærede Ordfører fremsatte herfor, navnlig den ogsaa at kunne give Konseilspræsidenten Anledning til at fremsætte den Udtalelse, han er fremkommen med i Dag med Hensyn til Danmarks udenrigste Politik, og der turde vel være en Grund til, som den ærede Ordfører ikke nævnte, men som det ligger meget nær for mig at minde om, og det er den, at det nuværende Flertal i denne Sal i sin Tid ikke har stemt for Beslutningen om Neutralitet i Rigsdagsbeslutningen af 3dje April 1894, og at det derfor er et meget naturligt Ønske fra deres Side at faa Lejlighed til at foretage en saadan Afstemning i Tilslutning dertil. Jeg har altsaa ikke noget at indvende imod dette i og for sig. Jeg vilde kun henstille til de ærede Forslagsstillere, at naar de ville rejse en Sag af saa almindelig, stor og anerkendt Betydning, som denne, er det ikke ganske rigtigt at søge den afgjort ved et Forslag om en Overgang til Dagsordenen paa visse Motiver, som fremkommer uforberedt for den øvrige Del af Tinget. Det vilde være mere hensynsfuldt over for de andre Sider af Tinget enten at fremkomme med et Forslag til Beslutning, som der kunde være Tid til at lade foreligge paa Tingets Bord i Forvejen, eller at gaa den Vej at forhandle med andre Grupper i Tinget om et saadant Skridt, saaledes som man tidligere saa ofte har gjort. Ærede Medlemmer ville straks se, at i dette Tilfælde gør det ikke stort til Sagen, hvilken Fremgangsmaade man anvender, thi de Ord, som den ærede Ordfører anbefalede os at vedtage, er der vist ingen her, der vil være uvillig til at stemme for. Men der kunde jo være fremkommet et Forslag, om hvilket man ikke havde haft saa let ved at enes som om dette, og da vilde det utvivlsomt have været mere korrekt, om man havde haft Tid til Overvejelse og til indbyrdes Forhandling. — Naar jeg altsaa kan anbefale at stemme for det foreliggende Forslag, maa jeg dog dertil føje et Par Bemærkninger, som navnlig skulle dreje sig om en Sammenligning imellem hvad der foreslaas her og Rigsdagsbeslutningen af 3dje April 1894. Denne har nu været Genstand for, jeg kan maaske kalde det en Slags Revision, disse to Aar. Fæstnings-

punktet var jo ikke til Behandling i Fjor. Et Par andre Punkter om midlertidige Finanslove og foreløbige Love behandlede ved Grundlovsforlaget forleden, og jeg gjorde der opmærksom paa, at der efter mit Skøn ikke var tilvejebragt noget væsentligt bedre, end hvad der den Gang var vedtaget. Med Hensyn til dette Punkt, som er det sidste Punkt i Beslutningen, nemlig Nr. 4, om Danmarks neutrale Stilling, kan jeg ikke nægte, at de ærede Forslagsstillere ikke forekomme mig at have været ganske heldig i deres Redaktion, idet Forslaget jo utvivlsomt noget er en Udtynding af Rigsdagsbeslutningens Punkt 4. Ærede Medlemmer ville erindre, at dette lød saaledes: „I det Rigsdagen udtaler, at Forbudsvejens Ordning kun sker med det Maal for Øje at værges os mod Angreb og at værne vor Neutralitet under Sammenstød mellem andre Magter, opfordres Regeringen til ved gunstig Lejlighed at søge denne vor Neutralitet almindelig anerkendt og respekteret.“ Hermed staves der selvfølgelig til, at det kun skal være ved gunstig Lejlighed, hvad jeg udtrykkelig maa understrege; for det vilde jo være meget tankeløst af nogen Rigsdag at opfordre Regeringen til hensigtsløst at foretage et Skridt i denne Retning, naar den gunstige Lejlighed ikke var der. Altsaa, naar gunstig Lejlighed tilbydes, at forsøge at faa en saadan almindelig Anerkendelse af Landets Neutralitet, vil ikke siges det samme som at søge opnaaet det, man kalder en garantet Neutralitet — ærede Medlemmer ville straks se Forfælleren deri — men de Forsøg, som paa Grundlag af Rigsdagsbeslutningens Punkt 4 eventuelt kunde foretages, ville mulig have ført til Overvejelser over, paa hvilke Betingelser og paa hvilken Maade eventuelt ogsaa en garantet Neutralitet kunde opnaas. Det var altsaa dette, Rigsdagsbeslutningen gik ud paa, og vi have nu hørt Udtalelser fra den højtærede Konseilspræsident om, at nogen saadan gunstig Lejlighed har endnu ikke foreligget; og hvorvidt eller hvornaar en saadan vil kunne komme til at foreligge, vil jo ingen kunne se. Beslutningen staar imidlertid ved Magt og indeholder en Opfordring for den højtærede Regering til fremdeles at være opmærksom paa, naar der er en gunstig Lejlighed til at erhverve en saadan anerkendt Neutralitet for Landet. Det foreliggende Forslag til Dagsorden, altsaa til Beslutning af Folketinget, gaar jo kun ud paa at opfordre Regeringen til ikke at lade nogen Lejlighed ubenyttet til at overtage Udlandet om, at Danmarks Bestræbelser i Tilfælde af Konflikt mellem andre Magter ubelukkende vilde være rettede paa at opret-